

Het Boek Daniël - Nummer Vierennegentig

Het profetische kader ontsluit: inzicht in de drievoudige machten die naar Armageddon leiden

Jeff Pippenger
2024-02-27

Het profetische raamwerk dat door William Miller werd toegepast, was de structuur van de twee verwoestende machten van het heidense Rome, gevolgd door het pauselijke Rome. Het profetische raamwerk dat door Future for America wordt toegepast, is de structuur van de drie verwoestende machten van het heidense Rome, gevolgd door het pauselijke Rome en vervolgens het afvallige protestantisme. De drie manifestaties van Rome zijn die drie verwoestende machten van de draak, het beest en de valse profeet. Dat raamwerk werd grotendeels herkend in de weerstand die werd opgeworpen tegen het licht van de laatste zes verzen van Daniël hoofdstuk elf, dat in 1989, ten tijde van het einde, werd ontzegd.

De eerste twee manifestaties van Rome duiden de profetische samenstelling aan van het moderne Rome, de derde en laatste manifestatie van Rome. Het moderne Rome duidt de structuur aan van de uiteindelijke drievoudige vervolgende macht van de laatste dagen. Nauw verwant, maar duidelijk verschillend, zijn de drie manifestaties van Babylon. De eerste was Nimrods Babel. De tweede was het Babylon van Nebukadnezar en Belsazar. Samen duiden die twee profetische getuigen de profetische kenmerken aan van het moderne Babylon. Hoewel het moderne Rome en het moderne Babylon op één niveau dezelfde entiteit zijn, duiden de drie manifestaties van Babylon de uiteindelijke val van Babylon aan, en de hoogmoed van de mens der zonde.

De val van Babylon is een omvangrijk en specifiek onderwerp in de Bijbelse profetie, evenals de hoogmoed van de paus van Rome. In Openbaring hoofdstuk zeventien komt een van de engelen die de zeven laatste plagen uitgieten, om specifiek het oordeel over Babylon aan te wijzen, wat een andere uitdrukking is voor haar val.

En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij, zeggende tot mij: Kom hier, ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit op vele wateren; met wie de koningen der aarde hoererij bedreven hebben, en de bewoners der aarde dronken geworden zijn van de wijn van haar hoererij. En hij voerde mij weg in de geest naar een woestijn; en ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol van namen van godslastering, met zeven koppen en tien horens. Openbaring 17:1–3.

Het werk van de engel is Johannes het oordeel te tonen over de vrouw die „MYSTERIE BABYLON” op haar voorhoofd geschreven heeft.

En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en getooid met goud en kostbare stenen en parels, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen en de onreinheid van haar hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven: VERBORGENHEID, HET GROTE BABYLON, DE MOEDER DER HOERERIJEN EN DER GRUWELEN DER AARDE. En ik

zag de vrouw, dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der martelaren van Jezus; en toen ik haar zag, verwonderde ik mij met grote verbazing. Openbaring 17:4–6.

Het geopolitieke apparaat waarvan het pausdom zich in de laatste dagen bedient om hen te vervolgen die het als ketters beschouwt, wordt voorgesteld door „een scharlakenrood beest, vol godslasterlijke namen, met zeven koppen en tien horens.” Het feit dat zij op het beest rijdt, toont aan dat zij het beest beheerst, zoals een ruiter een paard beheerst.

En de vrouw die gij gezien hebt, is die grote stad, die heerschappij voert over de koningen der aarde. Openbaring 17:8.

Het „scharlakenrode beest met zeven koppen en tien horens” is het moderne Rome en vertegenwoordigt de geopolitieke structuur waarvan de vrouw zich bedient terwijl zij Gods getrouwen in de laatste dagen vervolgt. De vrouw is het moderne Babylon, de grote stad die hoererij bedrijft en heerst over de koningen der aarde. De eerste twee manifestaties van Babylon, vertegenwoordigd door Babel in Genesis hoofdstuk elf en Babylon in Daniël hoofdstukken vier en vijf, beschrijven de hoogmoed en de val van het moderne Babylon in de laatste dagen. De vrouw die in Openbaring hoofdstuk zeventien wordt geoordeeld, is het moderne Babylon, en het beest waarover zij regeert, is het moderne Rome. Zij heeft met de koningen hoererij bedreven, en samen zijn zij één vlees.

Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn. Genesis 2:24.

Hoewel zij één zijn, worden bepaalde profetische elementen van het moderne Rome en het moderne Babylon in Gods Woord afzonderlijk belicht. Het verhaal van het moderne Babylon, zoals vastgesteld door de twee getuigen van Babel en Babylon, handelt over haar hoogmoed en haar uiteindelijke val. In de laatste zes verzen van Daniël elf wordt de koning van het noorden gebruikt om het pausdom te vertegenwoordigen. De paus van Rome is Satans aardse vertegenwoordiger.

„Om wereldse winst en eerbewijzen te verkrijgen, werd de kerk ertoe gebracht de gunst en steun van de groten der aarde te zoeken; en nadat zij aldus Christus had verworpen, werd zij ertoe verleid haar trouw te schenken aan de vertegenwoordiger van Satan—de bisschop van Rome.” *The Great Controversy*, 50.

Satan wenste God te zijn, en zijn verlangen was Gods politieke en religieuze tronen in bezit te nemen.

Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o Lucifer, zoon van de dageraad! hoe zijt gij ter aarde neergehouden, gij die de volken verzwaktet! Want gij hebt in uw hart gezegd: Ik zal ten hemel opstijgen, ik zal mijn troon verheffen boven de sterren Gods; ook zal ik mij zetten op de berg der samenkomst, aan de zijden van het noorden; ik zal opstijgen boven de hoogten der wolken; ik zal de Allerhoogste gelijk worden. Jesaja 14:12–14.

Satan verlangde ernaar zijn troon (die een symbool is van koninklijke heerschappij) te verheffen „boven de sterren Gods.” De sterren Gods zijn de engelen en vertegenwoordigen het bestel van

Gods regering. Satan verlangde er eveneens naar gezeten te zijn „op de berg der samenkomst, aan de zijden van het noorden.” De samenkomst is de Gemeente, en zij bevindt zich in Jeruzalem, dat gelegen is aan de zijden van het noorden. Gezeten te zijn op een troon in „de zijden van het noorden” betekent koning van het noorden te zijn. Christus is de ware Koning van het Noorden, die tevens Koning is over de regering Gods. Satan verlangde ernaar „de Allerhoogste gelijk” te zijn.

Een lied, een psalm, voor de zonen van Korach. Groot is de HEERE, en zeer te prijzen in de stad van onze God, op de berg van Zijn heiligheid. Schoon van ligging, een vreugde voor de ganse aarde, is de berg Sion, aan de zijden van het noorden, de stad van de grote Koning. God is in haar paleizen bekend als een toevlucht. Psalm 48:1–3.

De aardse vertegenwoordiger van Satan is de bisschop van Rome (de paus). In de laatste zes verzen van Daniël elf worden de uiteindelijke opkomst en val van de paus van Rome afgebeeld, en daar wordt de paus voorgesteld als de koning van het noorden. Hij is het hoofd van de Katholieke Kerk, en het woord „katholiek” betekent universeel. Opdat Satan de twee tronen van Christus (de politieke en de religieuze) zou kunnen nabootsen, heeft Satan de Katholieke Kerk in het leven geroepen met het doel te beschikken over een wereldwijd religieus stelsel wanneer hij in de laatste dagen zijn zich voordoen als Christus begint.

“Dit compromis tussen heidendom en christendom resulteerde in de ontwikkeling van ‘de mens der zonde’, die in de profetie was voorgezegd als iemand die zich tegen God verzet en zich boven God verheft. Dat reusachtige stelsel van valse godsdienst is een meesterwerk van Satans macht—een gedenkteken van zijn pogingen zich op de troon te zetten om de aarde te regeren naar zijn wil.” *The Great Controversy*, 50.

Satan heeft een wereldwijd religieus stelsel opgebouwd en eveneens een wereldwijde politieke structuur, met het doel de twee tronen van gezag waarop de ware Koning van het Noorden gezeten is, na te bootsen. De tien koningen van Openbaring zeventien, met wie de hoer in de laatste dagen hoererij bedrijft en over wie zij heerst, vertegenwoordigen het beest met zeven koppen en tien horens, waarover de vrouw heerst die BABYLON op haar voorhoofd geschreven heeft. In hoofdstuk zeventien haten de tien koningen „de hoer, en zullen haar woest maken en naakt, en zullen haar vlees eten, en haar met vuur verbranden.” Aldus wordt haar oordeel uitgebeeld. De drie manifestaties van Babylon identificeren de uiteindelijke val van Babylon. De drie manifestaties van Rome identificeren de politieke structuur waarover zij heerst.

De boodschappen van de drie engelen in Openbaring hoofdstuk veertien hebben betrekking op de uiteindelijke val van het moderne Babylon, evenals Daniël hoofdstuk elf, verzen vierenvestig en vijfenveertig. Naar haar uiteindelijke val wordt verwezen in hoofdstuk zeventien van Openbaring, maar zij wordt nog specifiek uitgewerkt in hoofdstuk achttien. De voorstelling in Daniël elf van de uiteindelijke val van het moderne Babylon, vergezeld van de illustratie van de drie engelen in hoofdstuk veertien en van de beschrijving van de uiteindelijke val in de hoofdstukken zeventien en achttien, moet regel op regel worden samengebracht. In Daniël elf wordt de uiteindelijke val van het moderne Babylon aangeduid als plaatsvindend wanneer het geen helper ontvangt.

En hij zal de tenten van zijn paleis opslaan tussen de zeeën, op de heerlijke heilige berg; toch zal hij aan zijn einde komen, en niemand zal hem helpen. Daniël 11:45.

In het volgende vers staat Michaël op en wordt de genadetijd voor de mensheid afgesloten. Het vers begint met de woorden: „En in die tijd.” Wanneer het moderne Babylon valt, wordt de genadetijd voor de mensheid afgesloten, en zij sterft alleen. De derde engel duidt de afsluiting van de genadetijd aan, omdat hij aangeeft dat de wereld in twee klassen mensen is verdeeld: zij die het merkteken van het beest hebben en zij die het zegel van God hebben. In die tijd wordt Gods toorn uitgestort over het moderne Babylon en over hen die het merkteken van haar gezag hebben aangenomen.

En de derde engel volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken ontvangt op zijn voorhoofd of op zijn hand, die zal ook drinken van de wijn van de toorn Gods, die ongemengd ingeschonken is in de drinkbeker van zijn gramschap; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor de heilige engelen en voor het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheid; en zij hebben geen rust, dag noch nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en zo wie het merkteken van zijn naam ontvangt. Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij die de geboden Gods en het geloof van Jezus bewaren. Openbaring 14:9–12.

In Openbaring hoofdstuk achttien wordt het oordeel over de grote hoer voorgesteld als een voortschrijdend oordeel dat begint bij de spoedig komende zondagswet, wanneer de tweede stem Gods andere kudde uit Babylon roept. Tegen vers eenentwintig wordt het sluiten van de genadetijd aangeduid, waarmee wordt vastgesteld dat er een tijdsperiode is vanaf de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten totdat Michaël opstaat, waarin het oordeel over het moderne Babylon voltrokken wordt, gedurende een tijd van grote vervolging.

En een sterke engel nam een steen op als een grote molensteen en wierp die in de zee, zeggende: Aldus zal de grote stad Babylon met geweld neergeworpen worden, en zij zal nooit meer gevonden worden. En de stem van harpspelers en muzikanten, van fluitspelers en bazuinblazers, zal nooit meer in u gehoord worden; en geen ambachtsman, van welk ambacht hij ook zij, zal ooit meer in u gevonden worden; en het geluid van een molensteen zal nooit meer in u gehoord worden; en het licht van een lamp zal nooit meer in u schijnen; en de stem van de bruidegom en van de bruid zal nooit meer in u gehoord worden; want uw kooplieden waren de groten der aarde; want door uw toverijen zijn alle volken misleid. En in haar werd gevonden het bloed van profeten en van heiligen en van allen die op de aarde geslacht waren. Openbaring 18:21–24.

Het neerwerpen van de steen, het verstommen van de musici en werklieden, het uitblussen van de kaars, het doen zwijgen van de stemmen van de bruid en de bruidegom zijn alle uitdrukkingen ontleend aan het Oude Testament die de sluiting van de genadetijd voorstellen.

Wanneer Daniël hoofdstuk elf profetisch wordt gelegd op Openbaring hoofdstukken dertien en veertien, en vervolgens die twee passages worden gelegd op Openbaring hoofdstukken zeventien en achttien, vinden wij drie profetische lijnen die, onder andere waarheden, de uiteindelijke val van het moderne Babylon voorstellen. Elk van de drie lijnen vertegenwoordigt een van de drievoudige

machten die de wereld naar Armageddon leiden. Daniël hoofdstuk elf identificeert het beest (het pausdom). Openbaring hoofdstukken dertien en veertien geven dezelfde geschiedenis weer, maar vanuit het perspectief van de valse profeet (de Verenigde Staten). Openbaring hoofdstukken zeventien en achttien identificeren dezelfde profetische lijn, maar de geschiedenis die daar wordt voorgesteld, is toegespitst op de draak (de Verenigde Naties).

Elk van de drie lijnen begint ten tijde van het einde in 1798. Vers veertig van Daniël hoofdstuk elf begint met de woorden: „En ten tijde van het einde.” De „tijd van het einde” aan het begin van het vers is 1798, en toen het vers in 1989 werd vervuld, was het eveneens de „tijd van het einde”, want Jezus illustreert het einde met het begin wanneer Hij Zijn handtekening wil plaatsen onder een belangrijk feit. Zuster White deelt ons mee dat ook hoofdstuk dertien van Openbaring in 1798 begint.

„En toen het pausdom, beroofd van zijn kracht, gedwongen werd van de vervolging af te zien, aanschouwde Johannes een nieuwe macht opkomen om de stem van de draak te weerspiegelen en hetzelfde wrede en godslasterlijke werk voort te zetten. Deze macht, de laatste die oorlog zal voeren tegen de kerk en de wet van God, werd gesymboliseerd door een beest met lamachtige horens.” Signs of the Times, 1 november 1899.

De profetische lijn die in Daniël elf, vers veertig, in 1798 begint, loopt door totdat de menselijke genadetijd sluit wanneer Michaël opstaat. De profetische lijn die in 1798 begint, „toen het pausdom, van zijn kracht beroofd, gedwongen werd van vervolging af te zien,” eindigt wanneer Gods toorn wordt uitgegoten over hen die het „merkteken” van pauselijk gezag hebben aangenomen. In Openbaring hoofdstuk zeventien, wanneer de engel tot Johannes komt om hem het oordeel over de pauselijke hoer te tonen, wordt Johannes meegevoerd tot aan het uiterste einde van de „woestijn”, die de geschiedenis van het jaar 538 tot 1798 voorstelt. Geestelijk in 1798 geplaatst, tekent Johannes het oordeel over het moderne Babylon op, dat begint met de tweede stem van Openbaring achttien, die aankondigt dat het pausdom de beker van haar genadetijd heeft gevuld, en haar oordeel gaat vervolgens voort totdat de genadetijd sluit, wanneer de molensteen in de zee wordt geworpen.

Regel op regel identificeren deze drie regels de uiteindelijke val van het moderne Babylon, dat hoererij heeft bedreven met de koningen van het moderne Rome. Daniël elf getuigt van het pausdom, voorgesteld als de koning van het noorden. Openbaring dertien en veertien getuigt van de valse profeet, en de hoofdstukken zeventien en achttien getuigen van de rol van de draak (de tien koningen). Het profetische raamwerk dat door Future for America wordt gehanteerd, is gebaseerd op de drie machten die de wereld naar Armageddon leiden.

De twee getuigen van Babel en Babylon identificeren de profetische kenmerken van het moderne Babylon. Deze twee getuigen spreken van de hoogmoed van een pauselijk leider, die belijdt christen te zijn, zich neerzet in de tempel van God en zichzelf tot God uitroept. Deze twee getuigen duiden ook zijn uiteindelijke val aan. De zelfverheffing van de paus en zijn uiteindelijke val, zoals voorgesteld in de drie manifestaties van Babylon, zijn wat het visioen van de profetische geschiedenis vestigt.

En in die tijden zullen velen opstaan tegen de koning van het zuiden; ook de geweldenaars onder uw volk zullen zich verheffen om het gezicht te bevestigen; maar zij zullen vallen.
Daniël 11:14.

Wij zullen onze beschouwing van de drie verschijningsvormen van Babylon in het volgende artikel voortzetten.

En ik hoorde een andere stem uit de hemel, die zei: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen deel hebt aan haar zonden en opdat gij niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden zijn opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht. Vergeldt haar zoals ook zij u vergolden heeft, en verdubbelt haar dubbel naar haar werken; in de beker die zij gevuld heeft, vult haar dubbel. Hoezeer zij zichzelf verheerlijkt heeft en weelderig geleefd heeft, geeft haar evenzoveel kwelling en rouw; want zij zegt in haar hart: Ik zit als een koningin en ben geen weduwe, en zal geen rouw zien. Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood en rouw en hongersnood; en zij zal volkomen met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt. Openbaring 18:4-8.